

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 22ας Μαρτίου 2017^{*i}

Στις σκέψεις 35, 50 και 51 και στην πρώτη και δεύτερη παράγραφο του διατακτικού του παρόντος κειμένου έγινε τροποποίηση γλωσσικής φύσεως μετά την αρχική ανάρτησή του στην ψηφιακή Συλλογή Νομολογίας.

«Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Οδηγία 2012/13/ΕΕ — Δικαίωμα ενημερώσεως στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών — Δικαίωμα ενημερώσεως σχετικά με την ποινική κατηγορία — Επίδοση ποινικής αποφάσεως εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία — Διαδικαστικές λεπτομέρειες — Υποχρεωτικός διορισμός αντικλήτου — Κατηγορούμενος μη διαμένων στην ημεδαπή και χωρίς μόνιμη κατοικία — Προθεσμία για την προβολή αντιρρήσεων η οποία τρέχει από της επιδόσεως στον αντίκλητο»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-124/16, C-188/16 και C-213/16,

με αντικείμενο αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλαν το Amtsgericht München (ειρηνοδικείο Μονάχου, Γερμανία), με αποφάσεις της 19ης Φεβρουαρίου 2016 (C-124/16) και της 12ης Απριλίου 2016 (C-213/16), οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο, αντιστοίχως, στις 29 Φεβρουαρίου και στις 18 Απριλίου 2016, και το Landgericht München I (πρωτοδικείο Μονάχου I, Γερμανία), με απόφαση της 23ης Μαρτίου 2016 (C-188/16), η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Απριλίου 2016, στο πλαίσιο των ποινικών διαδικασιών κατά

Ianos Tranca (C-124/16),

Tanja Reiter (C-213/16)

και

Ionel Opria (C-188/16),

παρισταμένης της:

Staatsanwaltschaft München I,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. da Cruz Vilaça, πρόεδρο τμήματος, A. Tizzano (εισηγητή), αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, M. Berger, A. Borg Barthet και F. Biltgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: A. Calot Escobar

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Staatsanwaltschaft München I, εκπροσωπούμενη από τον H. Kornprobst,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και M. Hellmann,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον R. Troosters και την S. Grünheid,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 2, του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ 2012, L 142, σ. 1).
- 2 Οι αιτήσεις αυτές υποβλήθηκαν στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών που κινήθηκαν κατά των Ianos Tranca και Ionel Ogră, για κλοπή, και κατά της Tanja Reiter, για σωματική βλάβη και αντίσταση κατά της αρχής.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/13 οριοθετεί το πεδίο εφαρμογής της ως εξής:
«Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται από τη στιγμή που ένα πρόσωπο ενημερώνεται από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους ότι θεωρείται ύποπτο ή κατηγορείται για την τέλεση αξιόποινης πράξης μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας, ήτοι τον τελικό προσδιορισμό του εάν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει τελέσει την αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της επιμέτρησης της ποινής και της εκδίκασης τυχόν προσφυγής.»
- 4 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της ως άνω οδηγίας ορίζει το δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με τα δικαιώματα ως ακολούθως:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την άμεση ενημέρωση του υπόπτου ή κατηγορούμενου όσον αφορά τουλάχιστον τα ακόλουθα δικονομικά δικαιώματα, όπως ισχύουν δυνάμει του εθνικού τους δικαίου, προκειμένου να διασφαλίσουν την αποτελεσματική άσκησή τους:

[...]

γ) το δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με την ποινική κατηγορία σύμφωνα με το άρθρο 6·

[...].».

- 5 Το άρθρο 6 της εν λόγω οδηγίας, που φέρει τον τίτλο «Δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με την ποινική κατηγορία», ορίζει, στις παραγράφους του 1 και 3, τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ύποπτος ή κατηγορούμενος να ενημερώνεται για την αξιόποινη πράξη την οποία φέρεται, ή κατηγορείται, ότι διέπραξε. Η ενημέρωση αυτή είναι άμεση και δεόντως λεπτομερής προκειμένου να διασφαλισθούν ο δίκαιος χαρακτήρας της διαδικασίας και η αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων υπεράσπισης του κατηγορουμένου.

[...]

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το αργότερο με τη διαβίβαση του κατηγορητηρίου στο δικαστήριο να παρέχονται λεπτομερή στοιχεία για την ποινική κατηγορία, συμπεριλαμβανομένης της φύσης και του νομικού χαρακτηρισμού της αξιόποινης πράξης και του είδους της συμμετοχής του κατηγορουμένου.»

Το γερμανικό δίκαιο

- 6 Το άρθρο 44 της Strafprozessordnung (Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στο εξής: StPO) προβλέπει τα εξής:

«Αν ένα πρόσωπο εμποδίστηκε, χωρίς υπαιτιότητά του, να τηρήσει προθεσμία, έχει δικαίωμα να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση. Η απώλεια προθεσμίας ασκήσεως ενδίκου μέσου είναι ανυπαίτια εάν δεν εχώρησε η προβλεπόμενη στο άρθρο 35a, πρώτη και δεύτερη περίοδος [...] ενημέρωση [...]».

- 7 Το άρθρο 116 της StPO ορίζει τα εξής:

«1) Ο δικαστής αναστέλλει την εκτέλεση του εντάλματος συλλήψεως του οποίου δικαιολογητικός λόγος είναι απλώς και μόνον ο κίνδυνος φυγής, εφόσον άλλα, λιγότερο επαχθή, μέτρα δημιουργούν βάσιμη προσδοκία ότι η επίτευξη του σκοπού της προσωρινής κρατήσεως είναι ομοίως εφικτή και μέσω των μέτρων αυτών. Τέτοια μέτρα μπορούν να είναι ειδικότερα [...]

[...]

4. η καταβολή προσήκουσας εγγυήσεως από τον κατηγορούμενο ή τρίτο.»

- 8 Το άρθρο 116a, παράγραφος 3, της StPO έχει ως εξής:

«Ο κατηγορούμενος ο οποίος ζητεί την αναστολή της εκτελέσεως του εντάλματος συλλήψεως έναντι παροχής εγγυήσεως και ο οποίος δεν έχει κατοικία εντός του κατά τόπον πεδίου εφαρμογής του παρόντος νόμου υποχρεούται να διορίσει ως αντίκλητό του πρόσωπο το οποίο έχει την κατοικία του εντός της περιφέρειας του αρμόδιου δικαστηρίου.»

- 9 Το άρθρο 127a της StPO προβλέπει τα εξής:

«1) Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος δεν έχει μόνιμη κατοικία ή διαμονή εντός του κατά τόπον πεδίου εφαρμογής του παρόντος νόμου και οι προϋποθέσεις εκδόσεως εντάλματος συλλήψεως συντρέχουν απλώς και μόνο λόγω του κινδύνου φυγής, ο κατηγορούμενος μπορεί να μη συλληφθεί, ή η κράτησή του να μη διατηρηθεί, εφόσον

1. δεν αναμένεται να επιβληθεί για το διαπραχθέν αδίκημα στερητική της ελευθερίας ποινή ή να διαταχθεί στερητικό της ελευθερίας μέτρο σωφρονισμού και ασφαλείας, και

2. ο κατηγορούμενος καταβάλλει προσήκουσα εγγύηση καλύπτουσα την αναμενόμενη χρηματική ποινή και τα δικαστικά έξοδα.

2) Το άρθρο 116a, παράγραφοι 1 και 3, εφαρμόζεται αναλόγως.»

10 Το άρθρο 132, παράγραφος 1, της StPO ορίζει τα εξής:

«Σε περίπτωση που κατηγορούμενος για τον οποίο υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες ότι τέλεσε αξιόποινη πράξη δεν έχει μόνιμη κατοικία ή διαμονή εντός του κατά τόπον πεδίου εφαρμογής του παρόντος νόμου, αλλά δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εκδόσεως εντάλματος συλλήψεως, είναι δυνατόν να διαταχθεί, προκειμένου να διασφαλισθεί η διεξαγωγή της ποινικής διαδικασίας, όπως ο κατηγορούμενος

1. καταβάλλει προσήκουσα εγγύηση που να καλύπτει την αναμενόμενη χρηματική ποινή και τα δικαστικά έξοδα και

2. διορίσει ως αντίκλητό του πρόσωπο το οποίο έχει την κατοικία του εντός της περιφέρειας του αρμόδιου δικαστηρίου.»

11 Το άρθρο 410 της StPO έχει ως εξής:

«1) Ο κατηγορούμενος μπορεί να προβάλει, εγγράφως ή με δήλωση για την οποία συντάσσεται πρακτικό στη γραμματεία του δικαστηρίου, αντιρρήσεις κατά της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως ενώπιον του δικαστηρίου που την εξέδωσε εντός δύο εβδομάδων από της επιδόσεώς της. [...]

2) Οι αντιρρήσεις μπορούν να περιορίζονται σε ορισμένα σημεία.

3) Αν δεν προβληθούν εμπροθέσμως αντιρρήσεις κατά εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως, αυτή εξομοιώνεται με απόφαση έχουσα ισχύ δεδικασμένου.»

Οι διαφορές των κυρίων δικών και τα προδικαστικά ερωτήματα

Οι υποθέσεις C-124/16 και C-213/16

12 Στην υπόθεση C-124/16, πρέπει να επιβληθεί στον I. Tranca, κατηγορούμενο για κλοπή, χρηματική ποινή 20 έως 30 ημερήσιων μονάδων. Στην υπόθεση C-213/16, πρέπει να επιβληθεί στην T. Reiter, κατηγορούμενη για σωματικές βλάβες και για αντίσταση κατά της αρχής, χρηματική ποινή 50 έως 70 ημερήσιων μονάδων. Από τις αποφάσεις περί παραπομπής προκύπτει ότι ο I. Tranca και η T. Reiter δεν έχουν μόνιμη κατοικία ή διαμονή ούτε στη Γερμανία ούτε στη χώρα καταγωγής τους.

13 Η εισαγγελία Μονάχου ζήτησε από τον αρμόδιο στο πλαίσιο της ανακριτικής διαδικασίας δικαστή του Amtsgericht München (ειρηνοδικείο Μονάχου, Γερμανία) να εκδώσει εις βάρος τους εντάλματα συλλήψεως, ώστε να παραμείνουν υπό προσωρινή κράτηση λόγω υπάρξεως κινδύνου φυγής τους.

14 Το αιτούν δικαστήριο εκθέτει, συναφώς, ότι, κατά την εξέταση του αιτήματος αυτού, ο αρμόδιος στο πλαίσιο της ανακριτικής διαδικασίας δικαστής οφείλει, κατά το γερμανικό δίκαιο, να εκτιμήσει ιδίως το κατά πόσον η κράτηση τηρεί την αρχή της αναλογικότητας και, για τον σκοπό αυτό, να ελέγξει αν θα μπορούσαν ενδεχομένως να επιβληθούν μέτρα λιγότερο επαχθή από την κράτηση.

- 15 Ειδικότερα, σε περιπτώσεις όπως αυτές των υποθέσεων των κυρίων δικών, τα άρθρα 116, 116a και 127a της StPO προβλέπουν ιδίως ότι ο δικαστής αναστέλλει την εκτέλεση ενός εντάλματος συλλήψεως που δικαιολογείται αποκλειστικώς βάσει του κινδύνου φυγής όταν ο κατηγορούμενος δύναται να καταβάλει προσηκούσα εγγύηση που να καλύπτει το αναμενόμενο ύψος της χρηματικής ποινής η οποία ενδέχεται να του επιβληθεί.
- 16 Από τα άρθρα αυτά προκύπτει επίσης ότι ο μη διαμένων στο γερμανικό έδαφος κατηγορούμενος κατά του οποίου έχει εκδοθεί ένα τέτοιο ένταλμα συλλήψεως υποχρεούται να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση των πράξεων επιβολής μέτρων ή των λοιπών πράξεων που αφορούν τον κατηγορούμενο.
- 17 Πάντως, κατά την εξέταση που προηγείται της εκδόσεως ή της εκτελέσεως ενός εντάλματος συλλήψεως, ο αρμόδιος στο πλαίσιο της ανακριτικής διαδικασίας δικαστής οφείλει επίσης να ελέγξει κατά πόσον, με τέτοια εναλλακτικά μέτρα, εξασφαλίζεται η ταχεία περάτωση της ποινικής διαδικασίας υπό τις ίδιες συνθήκες όπως αν ο κατηγορούμενος είχε τεθεί υπό προσωρινή κράτηση.
- 18 Τούτο θα συνέβαινε όμως μόνο σε περίπτωση που θα ήταν δυνατή η επίδοση στον κατηγορούμενο της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως ώστε η απόφαση αυτή να μπορέσει να καταστεί αμετάκλητη. Ειδικότερα, σε περίπτωση που η κατοικία του κατηγορουμένου δεν είναι γνωστή, απαιτείται για τον σκοπό αυτό να μπορεί η ως άνω απόφαση να επιδοθεί στον αντίκλητό του και να θέτει η επίδοση αυτή σε κίνηση την προθεσμία προβολής αντιρρήσεων, κατά τη λήξη της οποίας η απόφαση αποκτά ισχύ δεδικασμένου και καθίσταται εκτελεστή.
- 19 Το αιτούν δικαστήριο αμφιβάλλει όμως για το κατά πόσον η προβλεπόμενη από το γερμανικό δίκαιο συνοπτική διαδικασία εκδόσεως ποινικής αποφάσεως είναι σύμφωνη προς την οδηγία 2012/13, όπως η οδηγία αυτή ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο στην απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2015, Conači (C-216/14, EU:C:2015:686).
- 20 Στην απόφαση αυτή, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το άρθρο 2, το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2012/13 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, επιβάλλει στον κατηγορούμενο ο οποίος δεν διαμένει στο κράτος μέλος αυτό να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση μιας αποφάσεως που εκδίδεται κατά τη συνοπτική διαδικασία και η οποία τον αφορά, υπό τον όρο ότι ο κατηγορούμενος έχει πράγματι στη διάθεσή του ολόκληρη την ταχθείσα προθεσμία για την προβολή αντιρρήσεων κατά της αποφάσεως αυτής, δηλαδή ότι η ως άνω προθεσμία δεν μπορεί να μειωθεί κατά το διάστημα το οποίο χρειάζεται ο αντίκλητος για να διαβιβάσει την εν λόγω απόφαση στον αποδέκτη της.
- 21 Πλην όμως, κατά το αιτούν δικαστήριο, η λύση αυτή, αν εφαρμοζόταν στις εκκρεμείς ενώπιόν του διαδικασίες, στις οποίες η κατοικία των κατηγορουμένων είναι άγνωστη, θα είχε ως συνέπεια η απόφαση που εκδίδεται κατά τη συνοπτική διαδικασία να μην μπορεί να καταστεί αμετάκλητη. Ειδικότερα, εφόσον η απόφαση αυτή δεν θα μπορούσε να επιδοθεί προσωπικώς στον αποδέκτη της, η προθεσμία προβολής αντιρρήσεων δεν θα άρχιζε να τρέχει.
- 22 Τίθεται συνεπώς το ζήτημα, κατά το αιτούν δικαστήριο, αν το γερμανικό δίκαιο είναι σύμφωνο προς το δίκαιο της Ένωσης όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο, κατά το μέτρο που το εν λόγω εθνικό δίκαιο ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η επίδοση αποφάσεως εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία στον αντίκλητο ενός κατηγορουμένου χωρίς γνωστή κατοικία θέτει σε κίνηση την προθεσμία προβολής αντιρρήσεων κατά της αποφάσεως αυτής, αλλά ο κατηγορούμενος, σε περίπτωση που απολέσει συνεπεία τούτου την προθεσμία, διατηρεί πάντως την ευχέρεια να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση προκειμένου να προβάλει αντιρρήσεις κατά της εν λόγω αποφάσεως.

23 Το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι η εναλλακτική επιλογή έναντι αυτής της ευχέρειας χρήσεως αντικλήτου στις περιπτώσεις που ο κατηγορούμενος δεν έχει γνωστή κατοικία, η οποία θα συνίστατο έτσι στην εκτέλεση του εκδοθέντος εις βάρος του κατηγορουμένου εντάλματος συλλήψεως και στη θέση του υπό κράτηση, προκειμένου να μπορεί να του επιδοθεί η εκδοθείσα κατά τη συνοπτική διαδικασία απόφαση, φαίνεται επαχθέστερη απ' ό,τι η προτεινόμενη ερμηνεία του εθνικού δικαίου. Εκτιμά επίσης ότι η ως άνω ερμηνεία είναι σύμφωνη με την αρχή του δίκαιου χαρακτήρα της διαδικασίας, κατά το μέτρο που ο κατηγορούμενος γνωρίζει το όνομα και τη διεύθυνση του αντικλήτου, έχει ενημερωθεί για την αποστολή την οποία εκπληρώνει ο αντίκλητος και έχει την ευχέρεια να ζητήσει πληροφορίες από τον αντίκλητο σχετικά με την έκδοση μιας εις βάρος του αποφάσεως κατά τη συνοπτική διαδικασία.

24 Στο πλαίσιο αυτό, το Amtsgericht München (ειρηνοδικείο Μονάχου) αποφάσισε να αναστείλει τη λήψη αποφάσεως όσον αφορά την έκδοση των επίμαχων ενταλμάτων συλλήψεως και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα, τα οποία έχουν πανομοιότυπη διατύπωση στις υποθέσεις C-124/16 και C-213/16:

«1) Αντιβαίνει στο άρθρο 2 και στο άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2012/13 νομοθετική διάταξη κράτους μέλους:

η οποία επιβάλλει σε κατηγορούμενο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας ο οποίος δεν έχει κατοικία στο κράτος μέλος αυτό να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως της οποίας είναι ο αποδέκτης,

ακόμη και αν έτσι ο κατηγορούμενος δεν έχει στη διάθεσή του ολόκληρη την προβλεπόμενη προθεσμία για την προβολή αντιρρήσεων κατά της εν λόγω αποφάσεως,

αλλά δεν έχει ούτε διεύθυνση στην οποία να μπορεί να του επιδοθεί με αποδεικτικό επιδόσεως η εν λόγω απόφαση, του παρέχεται δε η δυνατότητα, μέσω της γνωστοποίησης του ονόματος και της διευθύνσεως του αντικλήτου, να ενημερώνει τον εν λόγω αντίκλητο για τη διεύθυνση στην οποία μπορεί να του επιδοθεί, με αποδεικτικό επιδόσεως, η απόφαση αυτή;

2) Αντιβαίνει στο άρθρο 2, παράγραφος 1, και στο άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2012/13 νομοθετική διάταξη κράτους μέλους:

η οποία επιβάλλει σε κατηγορούμενο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας ο οποίος δεν έχει κατοικία στο κράτος μέλος αυτό να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως που τον αφορά,

και προβλέπει ότι η επίδοση στον αντίκλητο αρκεί από μόνη της ώστε να αρχίσει να τρέχει η προθεσμία προβολής αντιρρήσεων,

εάν ο κατηγορούμενος, σε περίπτωση απώλειας της κατά τα ανωτέρω υπολογιζόμενης προθεσμίας, μπορεί να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, αρκεί δε προς δικαιολόγηση τούτου ότι η εκδοθείσα κατά τη συνοπτική διαδικασία απόφαση του διαβιβάστηκε και κατόπιν της διαβίβασης προέβαλε εμπροθέσμως τις αντιρρήσεις του, εάν δηλαδή στο πλαίσιο της επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση παρέχεται εκ των υστέρων στον κατηγορούμενο ολόκληρη η προθεσμία προβολής αντιρρήσεων,

ακόμη και εάν ο νόμος ορίζει ότι, σε περίπτωση απώλειας της προθεσμίας η εκδοθείσα κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινική απόφαση κατά κανόνα εκτελείται;»

Η υπόθεση C-188/16

- 25 Ο I. Orgia, Ρουμάνος υπήκοος, κατηγορείται στη Γερμανία για κλοπή. Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι δεν έχει μόνιμη κατοικία ή διαμονή ούτε στο γερμανικό έδαφος ούτε στη χώρα καταγωγής του.
- 26 Ο I. Orgia διόρισε αντίκλητο για τις επιδόσεις όλων των ποινικών μέτρων που αφορούσαν τον ίδιο. Με αίτημα του εισαγγελέα, το Amtsgericht München (ειρηνοδικείο Μονάχου), στις 13 Οκτωβρίου 2015, εξέδωσε εις βάρος του απόφαση κατά τη συνοπτική διαδικασία και του επέβαλε χρηματική ποινή 300 ευρώ. Η ως άνω απόφαση επιδόθηκε στον διορισθέντα αντίκλητο, ο οποίος βεβαίωσε την παραλαβή των εγγράφων στις 27 Οκτωβρίου 2015.
- 27 Επειδή στο δικαστήριο αυτό δεν περιήλθε καμία δήλωση του κατηγορουμένου εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας προβολής αντιρρήσεων, ο γραμματέας του δικαστηρίου, στις 11 Νοεμβρίου 2015, έθεσε στην εν λόγω απόφαση τη σημείωση ότι είχε αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου.
- 28 Αναφερόμενος στην απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2015, Covaci (C-216/14, EU:C:2015:686), ο εισαγγελέας, ως αρμόδια για την εκτέλεση των ποινών αρχή, κατόπιν απορρίψεως πολλών άλλων ενδίκων βοηθημάτων του με αίτημα να διαπιστωθεί ο σύννομος χαρακτήρας της εκτελέσεως της ποινής, ζήτησε από τον εν λόγω γραμματέα τη διαγραφή της σημειώσεως αυτής. Το αίτημα αυτό απορρίφθηκε με απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 2016. Κατόπιν τούτου, ο εισαγγελέας άσκησε ενώπιον του Amtsgericht München (ειρηνοδικείο Μονάχου) σχετικό ένδικο βοήθημα το οποίο απορρίφθηκε ως απαράδεκτο με διάταξη της 17ης Φεβρουαρίου 2016. Έτσι, στις 22 Φεβρουαρίου 2016, ο εισαγγελέας άσκησε κατά της διατάξεως αυτής «παραχρήμα προσφυγή» (sofortige Beschwerde) σε τελευταίο βαθμό ενώπιον του Landgericht München I (πρωτοδικείου Μονάχου I).
- 29 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η επίλυση της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του, που αφορά τη νομιμότητα της κτήσεως, από την επίμαχη ποινική απόφαση που εκδόθηκε κατά τη συνοπτική διαδικασία, εκτελεστού χαρακτήρα, εξαρτάται από το αν η προθεσμία προβολής αντιρρήσεων άρχισε να τρέχει από της επιδόσεως της αποφάσεως αυτής στον αντίκλητο.
- 30 Έχοντας διαπιστώσει ότι, σύμφωνα με την απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2015, Covaci (C-216/14, EU:C:2015:686), η υποχρέωση την οποία υπέχει σε συγκεκριμένες περιπτώσεις ο κατηγορούμενος στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση της αποφάσεως που εκδίδεται κατά τη συνοπτική διαδικασία και η οποία τον αφορά είναι επιτρεπτή υπό την προϋπόθεση ότι ο κατηγορούμενος αυτός έχει πράγματι στη διάθεσή του ολόκληρη την προθεσμία που προβλέπεται για την προβολή αντιρρήσεων κατά της ως άνω αποφάσεως, το αιτούν δικαστήριο εξετάζει διάφορους τρόπους ερμηνείας της επίμαχης γερμανικής νομοθεσίας που θα καθιστούσαν δυνατή την εκπλήρωση της προϋποθέσεως αυτής.
- 31 Κατά το αιτούν δικαστήριο, μια πρώτη ερμηνευτική προσέγγιση θα ήταν το να αρχίσει να τρέχει η προθεσμία προβολής αντιρρήσεων μόνον από τη στιγμή που ο κατηγορούμενος έλαβε πράγματι γνώση της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως που τον αφορά. Η ερμηνεία αυτή θα ήταν όμως, κατ' ουσίαν, contra legem, εφόσον η εφαρμοστέα γερμανική νομοθεσία ορίζει σαφώς ότι η προθεσμία αυτή τρέχει από της επιδόσεως της αποφάσεως αυτής στον αντίκλητο.
- 32 Μια δεύτερη ερμηνευτική προσέγγιση θα ήταν το να θεωρείται αυτοδικαίως ως απαράδεκτη οποιαδήποτε επίδοση των εκδιδόμενων κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινικών αποφάσεων σε αντικλήτους, πράγμα που θα συνεπαγόταν ουσιώδεις παρεμβάσεις στη γερμανική έννομη τάξη.
- 33 Βάσει της τρίτης πιθανής ερμηνευτικής προσεγγίσεως της νομοθεσίας αυτής, οι εθνικές διατάξεις περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση θα μπορούσαν να ερμηνευθούν υπό το πρίσμα του άρθρου 6 της οδηγίας 2012/13. Συγκεκριμένα, η προβολή αντιρρήσεων κατά της εκδοθείσας κατά

τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως θα έπρεπε να θεωρείται αυτοδικαίως ως εμπροθέσμως πραγματοποιηθείσα εφόσον εχώρησε εγγράφως εντός δύο εβδομάδων από τη στιγμή που ο ενδιαφερόμενος έλαβε πράγματι γνώση της αποφάσεως αυτής.

- 34 Έχοντας πάντως αμφιβολίες για το κατά πόσον η τελευταία αυτή ερμηνευτική προσέγγιση είναι σύμφωνη προς την οδηγία 2012/13, το Landgericht München I (πρωτοδικείο Μονάχου I) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Πρέπει το άρθρο 2, το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2012/13 να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθετικές διατάξεις κράτους μέλους κατά τις οποίες, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά κατηγορουμένου ο οποίος δεν έχει μόνιμη κατοικία ή διαμονή στο εν λόγω κράτος μέλος, η εκδοθείσα κατά τη συνοπτική διαδικασία απόφαση εις βάρος του δύναται να επιδοθεί σε αντίκλητο διορισμένο από τον κατηγορούμενο, με συνέπεια η απόφαση αυτή να αποκτά, με την παρέλευση της προθεσμίας (δύο εβδομάδων) για την προβολή αντιρρήσεων που αρχίζει να τρέχει από της επιδόσεως στον αντίκλητο, ισχύ δεδικασμένου, ακόμη και αν, συμφώνως προς τις νομοθετικές διατάξεις του κράτους μέλους, εκείνοι από τους ως άνω κατηγορούμενους οι οποίοι, εντός δύο εβδομάδων από τότε που έλαβαν πράγματι γνώση της εκδοθείσας κατά συνοπτική διαδικασία αποφάσεως, προβάλλουν εγγράφως αντιρρήσεις ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου κατά της αποφάσεως αυτής πρέπει αυτοδικαίως να τύχουν επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, πράγμα που συνεπάγεται ότι, από της εκδόσεως της αποφάσεως για την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, η διαδικασία συνεχίζεται όπως αν η προβολή αντιρρήσεων είχε πραγματοποιηθεί εμπροθέσμως;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 35 Με τα ερωτήματά τους, στα οποία πρέπει να δοθεί απάντηση από κοινού, τα αιτούντα δικαστήρια ζητούν, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 2, το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2012/13 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες, η οποία, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, προβλέπει, αφενός, ότι ο κατηγορούμενος ο οποίος δεν διαμένει στο κράτος μέλος αυτό ούτε έχει μόνιμη κατοικία στο ως άνω κράτος ή στο κράτος μέλος καταγωγής του υποχρεούται να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση ποινικής αποφάσεως που εκδίδεται κατά τη συνοπτική διαδικασία και η οποία τον αφορά και, αφετέρου, ότι η προθεσμία προβολής αντιρρήσεων κατά της εν λόγω αποφάσεως, πριν αυτή καταστεί εκτελεστή, τρέχει από της επιδόσεώς της στον αντίκλητο, ενώ ο ενδιαφερόμενος μπορεί πάντως να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση αν δεν έλαβε πράγματι γνώση της εν λόγω αποφάσεως.
- 36 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στα ερωτήματα αυτά, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, βάσει ιδίως των άρθρων 2, 3 και 6 της οδηγίας 2012/13, η επίδοση ποινικής αποφάσεως εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία, όπως η προβλεπόμενη από την επίμαχη στις κύριες δίκες γερμανική νομοθεσία, πρέπει να θεωρηθεί ως μια μορφή ενημερώσεως σχετικά με την εις βάρος του ενδιαφερομένου ποινική κατηγορία, με αποτέλεσμα να απαιτείται η τήρηση των απαιτήσεων του ως άνω άρθρου 6 (απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2015, Covaci, C-216/14, EU:C:2015:686, σκέψη 61).
- 37 Ασφαλώς, η οδηγία 2012/13 δεν ρυθμίζει τις διαδικαστικές λεπτομέρειες όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να παρασχεθεί στον ενδιαφερόμενο η προβλεπόμενη από το εν λόγω άρθρο 6 ενημέρωση σχετικά με την ποινική κατηγορία (απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2015, Covaci, C-216/14, EU:C:2015:686, σκέψη 62).

- 38 Εντούτοις, οι λεπτομέρειες αυτές δεν μπορούν να θίγουν τον σκοπό που ειδικότερα επιδιώκεται με την ως άνω διάταξη, ο οποίος συνίσταται, όπως προκύπτει και από την αιτιολογική σκέψη 27 της ως άνω οδηγίας, στην παροχή στους υπόπτους ή τους κατηγορουμένους για τέλεση αξιόποινης πράξεως της δυνατότητας να προετοιμάσουν την υπεράσπισή τους και στη διασφάλιση του δίκαιου χαρακτήρα των διαδικασιών (απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2015, *Covaci*, C-216/14, EU:C:2015:686, σκέψη 63).
- 39 Εν προκειμένω, από τις αποφάσεις περί παραπομπής προκύπτει ότι η επίμαχη στις κύριες δίκες εθνική νομοθεσία προβλέπει ότι η απόφαση που εκδίδεται κατά τη συνοπτική διαδικασία επιδίδεται στον αντίκλητο του κατηγορουμένου, ο δε κατηγορούμενος διαθέτει προθεσμία δύο εβδομάδων για την προβολή αντιρρήσεων κατά της αποφάσεως αυτής, η οποία τρέχει από της επιδόσεώς της στον αντίκλητο. Με τη λήξη της προθεσμίας, η απόφαση αποκτά ισχύ δεδικασμένου.
- 40 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει επισημάνει ότι τόσο ο επιδιωκόμενος σκοπός που συνίσταται στην παροχή στον κατηγορούμενο της δυνατότητας να προετοιμάσει την υπεράσπισή του όσο και η ανάγκη αποφυγής κάθε διακρίσεως μεταξύ, αφενός, των κατηγορουμένων με τόπο διαμονής που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του οικείου εθνικού νόμου και, αφετέρου, των κατηγορουμένων με τόπο διαμονής που δεν εμπίπτει στο εν λόγω πεδίο εφαρμογής, που είναι οι μόνοι που υποχρεούνται να διορίσουν αντίκλητο για την επίδοση των δικαστικών αποφάσεων, επιβάλλουν να έχει ο κατηγορούμενος στη διάθεσή του ολόκληρη την εν λόγω προθεσμία προβολής αντιρρήσεων (απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2015, *Covaci*, C-216/14, EU:C:2015:686, σκέψη 65).
- 41 Στο πλαίσιο αυτό, είναι μεν αληθές ότι, αν η ισχύουσα στις διαφορές των κυρίων δικών προθεσμία δύο εβδομάδων άρχιζε από τη στιγμή που ο κατηγορούμενος έχει λάβει πράγματι γνώση της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως, θα διασφαλιζόταν ότι ο κατηγορούμενος έχει στη διάθεσή του ολόκληρη την προθεσμία αυτή (απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2015, *Covaci*, C-216/14, EU:C:2015:686, σκέψη 66).
- 42 Πάντως, το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13 δεν επιβάλλει να αρχίζει η εν λόγω προθεσμία τη στιγμή που ο κατηγορούμενος έλαβε πράγματι γνώση της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως που τον αφορά. Κρίσιμο είναι αντιθέτως το να έχει η διαδικασία δίκαιο χαρακτήρα και να διασφαλίζεται η αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων υπεράσπισης.
- 43 Το Δικαστήριο έχει όμως δεχθεί ότι τούτο συμβαίνει όταν, σε περίπτωση που η εθνική νομοθεσία προβλέπει ότι η προθεσμία προβολής αντιρρήσεων αρχίζει με την επίδοση της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως στον αντίκλητο του κατηγορουμένου, η διάρκεια της προθεσμίας αυτής δεν μειώνεται κατά το χρονικό διάστημα που χρειάζεται ο αντίκλητος προκειμένου να διαβιβάσει την εν λόγω απόφαση στον αποδέκτη της, κατά τρόπον ώστε ο τελευταίος να έχει στη διάθεσή του ολόκληρη την εν λόγω προθεσμία (βλ. απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2015, *Covaci*, C-216/14, EU:C:2015:686, σκέψη 67).
- 44 Απόκειται επομένως στην εσωτερική έννομη τάξη του κάθε κράτους μέλους να καθορίσει τις έννομες συνέπειες τις οποίες έχει η παρέλευση μιας τέτοιας προθεσμίας, περιλαμβανομένων ιδίως των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μια ποινική απόφαση καθίσταται αμετάκλητη και εκτελεστή.
- 45 Πάντως, ο επιδιωκόμενος από το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13 σκοπός, ο οποίος υπενθυμίζεται στη σκέψη 38 της παρούσας αποφάσεως, θα θιγόταν προδήλως αν ο αποδέκτης μιας εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινικής αποφάσεως όπως οι επίμαχες στις διαφορές των κυρίων δικών, η οποία θα είχε καταστεί αμετάκλητη και εκτελεστή, δεν θα μπορούσε πλέον να προβάλλει αντιρρήσεις κατά της αποφάσεως αυτής, μολονότι δεν θα είχε λάβει γνώση, σε χρονικό σημείο κατά το οποίο θα μπορούσε να ασκήσει τα δικαιώματά του υπεράσπισης, της υπάρξεως και του περιεχομένου της αποφάσεως, κατά το μέτρο που, ελλείψει γνωστής κατοικίας, η απόφαση αυτή δεν θα του είχε επιδοθεί προσωπικά.

- 46 Ειδικότερα, σε μια τέτοια περίπτωση, ο αποδέκτης μιας τέτοιας αποφάσεως όχι μόνο δεν θα διέθετε ολόκληρη την προθεσμία προβολής αντιρρήσεων κατά της αποφάσεως αυτής, αλλά θα στερούνταν πλήρως την εν λόγω προθεσμία.
- 47 Επομένως, τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν ότι οι κατηγορούμενοι ή οι ύποπτοι στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, οι οποίοι, υπό περιστάσεις όπως αυτές των κυρίων δικών, δεν ενημερώνονται σχετικά με την ποινική κατηγορία παρά μόνο κατά το στάδιο της εκτελέσεως της αμετάκλητης καταδικαστικής αποφάσεως, εξακολουθούν να έχουν πάντως την ευχέρεια πλήρους ασκήσεως των δικαιωμάτων τους υπεράσπισης. Προς τον σκοπό αυτό, ο κατηγορούμενος πρέπει να περιέλθει, από τη στιγμή που έχει λάβει πράγματι γνώση μιας ποινικής αποφάσεως που τον αφορά, στην ίδια κατάσταση όπως αν η εν λόγω απόφαση του είχε επιδοθεί προσωπικώς, πρέπει δε ιδίως να έχει στη διάθεσή του ολόκληρη την προθεσμία προβολής αντιρρήσεων.
- 48 Όπως όμως διευκρινίζουν τα αιτούντα δικαστήρια, το εθνικό δίκαιο, μολονότι προβλέπει ότι η εκδοθείσα κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινική απόφαση καθίσταται αμετάκλητη με τη λήξη της προθεσμίας προβολής αντιρρήσεων η οποία τρέχει από της επιδόσεως της εν λόγω αποφάσεως στον αντίκλητο του κατηγορουμένου, επιτρέπει επιπλέον στον κατηγορούμενο να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και να έχει επομένως στη διάθεσή του, στην πράξη, προθεσμία ίσης διάρκειας για την προβολή αντιρρήσεων κατά της αποφάσεως αυτής, η οποία αρχίζει από τη στιγμή που ο εν λόγω κατηγορούμενος έλαβε γνώση της.
- 49 Απόκειται συνεπώς στα αιτούντα δικαστήρια να ερμηνεύσουν, κατά τρόπο σύμφωνο προς τις απαιτήσεις του άρθρου 6 της οδηγίας 2012/13, το εθνικό δίκαιο και ιδίως τη διαδικασία της επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και τις προϋποθέσεις χρησιμοποίησής της διαδικασίας αυτής.
- 50 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, στα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 2, το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2012/13 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες, η οποία, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, προβλέπει, αφενός, ότι ο κατηγορούμενος ο οποίος δεν διαμένει στο κράτος μέλος αυτό ούτε έχει μόνιμη κατοικία στο ως άνω κράτος ή στο κράτος μέλος καταγωγής του υποχρεούται να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση ποινικής αποφάσεως που εκδίδεται κατά τη συνοπτική διαδικασία και η οποία τον αφορά και, αφετέρου, ότι η προθεσμία προβολής αντιρρήσεων κατά της εν λόγω αποφάσεως, πριν αυτή καταστεί εκτελεστή, τρέχει από της επιδόσεώς της στον αντίκλητο.
- 51 Το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13 επιβάλλει πάντως, κατά την εκτέλεση της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινικής αποφάσεως, να περιέρχεται ο ενδιαφερόμενος, από τη στιγμή που έχει λάβει πράγματι γνώση της αποφάσεως αυτής, στην ίδια κατάσταση όπως αν η εν λόγω απόφαση του είχε επιδοθεί προσωπικώς, και ιδίως να έχει στη διάθεσή του ολόκληρη την προθεσμία προβολής αντιρρήσεων, ενδεχομένως διά της επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.
- 52 Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να μεριμνά ώστε η εθνική διαδικασία επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση καθώς και οι προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η χρησιμοποίηση της διαδικασίας αυτής να εφαρμόζονται κατά τρόπο σύμφωνο προς τις ως άνω απαιτήσεις και η διαδικασία αυτή να παρέχει ως εκ τούτου τη δυνατότητα αποτελεσματικής ασκήσεως των κατά το εν λόγω άρθρο 6 δικαιωμάτων.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 53 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους των κυρίων δικών τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 2, το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες, η οποία, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, προβλέπει, αφενός, ότι ο κατηγορούμενος ο οποίος δεν διαμένει στο κράτος μέλος αυτό ούτε έχει μόνιμη κατοικία στο ως άνω κράτος ή στο κράτος μέλος καταγωγής του υποχρεούται να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση ποινικής αποφάσεως που εκδίδεται κατά τη συνοπτική διαδικασία και η οποία τον αφορά και, αφετέρου, ότι η προθεσμία προβολής αντιρρήσεων κατά της εν λόγω αποφάσεως, πριν αυτή καταστεί εκτελεστή, τρέχει από της επιδόσεώς της στον αντίκλητο.

Το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13 επιβάλλει πάντως, κατά την εκτέλεση της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινικής αποφάσεως, να περιέρχεται ο ενδιαφερόμενος, από τη στιγμή που έχει λάβει πράγματι γνώση της αποφάσεως αυτής, στην ίδια κατάσταση όπως αν η εν λόγω απόφαση του είχε επιδοθεί προσωπικώς, και ιδίως να έχει στη διάθεσή του ολόκληρη την προθεσμία προβολής αντιρρήσεων, ενδεχομένως διά της επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.

Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να μεριμνά ώστε η εθνική διαδικασία επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση καθώς και οι προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η χρησιμοποίηση της διαδικασίας αυτής να εφαρμόζονται κατά τρόπο σύμφωνο προς τις ως άνω απαιτήσεις και η διαδικασία αυτή να παρέχει ως εκ τούτου τη δυνατότητα αποτελεσματικής ασκήσεως των κατά το εν λόγω άρθρο 6 δικαιωμάτων.

(υπογραφές)

i — Στις σκέψεις 35, 50 και 51 και στην πρώτη και δεύτερη παράγραφο του διατακτικού του παρόντος κειμένου έγινε τροποποίηση γλωσσικής φύσεως μετά την αρχική ανάρτησή του στην ψηφιακή Συλλογή Νομολογίας.